

малкъ рѣкычкъ, и азъ намыслихъ да чакамъ тамо доклѣ си дигне напълно вече приливътъ, и като употребявахъ веслото си като якорь (котва, котка) спрѣхъ лѣсажъ близу до единъ малко издигнатъ равнина, којто водитъ слѣдъ малко щѣхъ да залејтъ. Това сполучи, защото щомъ угадихъ че лѣсата ми ся намѣра надъ доволно воджъ, потигнѫхъ южъ на възъ онѫзъ странъ, и като забихъ въ землищта двѣтѣ счупени весла и отъ двѣтѣ страны въ краящата на лѣсажъ ми, пристанжхъ южъ тамъ, и така чакахъ додѣто ся съгнѫ приливътъ, и южъ оставилъ безопасно на сухо.

ГЛАВА VI.

Първо нашествие Робинсоново въ влѣтрѣшнитѣ страны на мѣстото. — Увѣрява ся че е островъ. — Първо-грѣмнованіе въ островътъ.

И тѣй като свѣршихъ добрѣ извѣзванието си на сухо, слѣзохъ отъ корабътъ си и отидохъ да търсѫ мѣсто гдѣто да ся засѣдѫ и да настанихъ каквото имахъ; тогазъ зехъ съсь себе си единъ пушкъ, единъ пупалницъ и единъ малкъ платнянкъ съ ядрашки и трѣгнажъ.